

عنوان مقاله:

قلمرو مناطق بیابانی استان تهران از دیدگاه پوشش گیاهی ۱

محل انتشار:

مجله تحقیقات مرتع و بیابان ایران، دوره 14، شماره 4 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ابراهیم فراهانی - هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران

محمد خسرو شاهی - عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور

مجید حسینی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران

سیامک لقمانی - - کارشناس پژوهشی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران.

خلاصه مقاله:

با توجه به نقش بارز پوشش گیاهی در تفکیک و شناسایی مناطق بیابانی، در مقاله حاضر قلمرو بیابانهای استان تهران از این دیدگاه تعیین شده است. برای پرهیز از گسترش دامنه مطالعات، سطوح مورد مطالعه در استان از اولین ارتفاعات مسلط به دشت تا انتهای مخروط افکنه مد نظر قرار گرفت. در این محدوده ضمن تعیین تیپهای گیاهی غالب و برخی از ویژگیهای مهم محیطی آنها نقشه مربوطه بصورت رقمی در محیط GIS تهیه شد، سپس با استفاده از اطلاعات موجود و با توجه به ویژگیهای عمومی هر یک از تیپهای گیاهی و مناطق رویشی، محدوده اراضی بیابانی از غیر بیابانی تفکیک گردید. در محدوده مورد مطالعه در مجموع ۴۳ تیپ گیاهی تفکیک گردید که با توجه به ویژگی اختصاصی آنها، ۷ تیپ جزء مناطق بیابانی، قرار دارد و عرصه ای در حدود ۳۰۷۶۴۷ هکتار معادل ۴/۱۶ درصد از اراضی استان تهران را شامل می شود.

کلمات کلیدی:

: بیابان، پوشش گیاهی، استان تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634755>

